

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLAZAK

Przez lud — dla ludu!

OGŁOSZENIA

oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetry kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA i EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach, ul. św. Stanisława 4.

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

TELEFON Nr. 1414.

P. K. O. Katowice 304540.

Nr. 259

Katowice, sobota 8-go listopada 1930.

Rok 29

TELERGAMY.

Zmiana komendanta Warszawy.

Warszawa. W dniu dzisiejszym dotychczasowy komendant garnizonu miasta Warszawy pułk. dyplom. dr. Bolesław Wieniawa - Długoszewski przekazał swe funkcje nowemu komendantowi, pułk. Strzemińskiemu. Równocześnie pułk. Wieniawa - Długoszewski objął funkcje dowódcy warszawskiej brygady kawalerji i p. o. dowódcy drugiej dywizji kawalerji. (Pat.)

Dziennikarz rumuński zwiedza Polskę.

Warszawa. W najbliższych dniach przybędzie do Polski oficjalny korespondent rumuńskiego dziennika „Curentul” p. Romulus Dianu w celu zebrania w czasie zwiedzania kraju materiału o Polsce, przedewszystkiem zaś danych, dotyczących stosunków polsko-niemieckich. Prace swe niezależnie od artykułów, zamierza p. Dianu wydać w specjalnej książce. (Pat.)

Radjostacja dla lotnictwa cywilnego.

Warszawa. We czwartek nastąpiło uroczyste poświęcenie i założenie kamienia węgielnego pod pierwszą w Polsce radjostację do obsługi lotnictwa cywilnego przy ulicy Puławskiej. W uroczystości wziął udział minister komunikacji inż. Kühn, przedstawiciele władz wojskowych, oraz władz miejskich. Aktu poświęcenia dokonał ks. dr. Wyrebowski, wygłaszając okolicznościowe przemówienie. Następne przemówienie wygłosił minister komunikacji inż. Kühn, który mówiąc o znaczeniu radjostacji zaznaczył, że przyczyni się ona do rozwoju naszego lotnictwa cywilnego i wojskowego. Podobne stacje — jak zakończył minister — będą również zbudowane w Poznaniu i Katowicach. (Pat.)

Aresztowanie agitatora komunistycznego.

Wilno. W dniu 5 b. m. organa policji w Wilnie zatrzymały w jednym z hotelów kurjera centralnego komitetu komunistycznej partji Zachodniej Białorusi, którym okazał się Szac Fajwel, znany działacz komunistyczny, karany już poprzednio 4-letniem więzieniem za działalność komunistyczną. Przy zatrzymanym znaleziono większą sumę pieniędzy w dolarach, oraz najświetsze okólniki partji komunistycznej i organów Centralnego Komitetu Jedności Robotniczo - Chłopskiej w sprawie akcji wyborczej. Ponadto ujawniono również szereg listów, pisanych w sprawach partyjnych, dających obfity materiał kompromitujący. (Pat.)

Nieudany zamach na pociąg.

Wiedeń. Z Kairu donoszą, że na pociąg, którym jechał prezes ministrów, Sidky Basza z Kairu do Tanta, usiłowano dokonać zamachu. Udało się jednak usunąć na czas materiał wybuchowy, położony na szynach, i w ten sposób uniknąć katastrofy. Jako sprawców zamachu wskazują zwolenników stronnictwa Wafd. Przed kilkoma dniami studenci w Tanta urządzili rozruchy, do których stłumienia musiano zawezwać wojsko. (Pat.)

Narady węglowe angielsko-niemieckie 8-godzinny czas pracy w górnictwie.

Berlin. Biuro Wolffa donosi, że minister pracy dr. Stegerwald otrzymał zaproszenie rządu brytyjskiego do przybycia do Londynu. Konferencja między ministrem Stegerwaldem a ministrem pracy Anglii odbyć się ma po 15 listopada.

Jako temat rozmowy rząd brytyjski zaproponował rozważanie pewnych trudności, stojących na drodze do wprowadzenia w życie konwencji waszyngtońskiej o 8-godzinnym dniu

pracy, oraz sprawę międzynarodowego uregulowania czasu pracy w kopalniach węgla.

Strona niemiecka zaproponowała pozatem omówienie kwestji wątpliwych, dotyczących przeprowadzenia międzynarodowych umów o ochronie robotników portowych. Rozważenie kwestji, dotyczącej gospodarki węglowej obu państw dotychczas nie zostało wysunięte. (PAT.)

Sejm pruski za Severingiem.

Berlin. Sejm pruski odrzucił 229 głosami przeciwko 196 wnioski o wotum nieufności dla ministra spraw we-

wewnętrznych Severinga, zgłoszone przez frakcję niemiecko-narodową i komunistów. (PAT.)

Kancelerz obiecuje pomoc dla rolnictwa.

Berlin. Kancelerz Brüning przyjął w obecności ministra rolnictwa Schielego przedstawicieli t. zw. zielonego frontu, którzy powołując się na krytyczną sytuację rolnictwa niemieckiego, żądali niezwłocznego przeprowadzenia szeregu zarządzeń pomocy. Zielony front, jako naczelna organizacja agrarjuszy niemieckich, wystosował jednocześnie do ministra Schielego memoriał, zawierający odnośne postulaty kół rolniczych.

Kancelerz w odpowiedzi oświadczył, że rząd Rzeszy w dniu 25 października zaaprobował wnioski min. Schielego w sprawie zarządzeń pomocy dla rolnictwa. W Ionie gabinetu istnieje jednomysłność co do tego, jakie zarządzenia pomocy mają być wprowadzone niebawem w życie.

Według informacji „Telegraphen Union” sprawa zarządzeń agrarnych omawiana była na audjencji kancelarza Brüninga u prezydenta Hindenburga. (PAT.)

Wybory w Stanach Zjednoczonych.

Nowy Jork. Antyprohibicjoniści, wyrażając zadowolenie z powodu osiągniętego wyniku głosowania, zapewniającego im 18 mandatów w senacie i 135 mandatów w Izbie reprezentantów. Mimo, że cyfra ta jest nieznaczna, pozwala jednak zwiększyć wpływy antyprohibicjonistów w porównaniu z wpływami, jakie mieli przed kilku laty. (PAT.)

Nowy Jork. (Tel. wł.) Według ostatnich wiadomości w wyborach do

senatu uzyskali republikanie 47 mandatów, demokraci 46, farmerzy jeden mandat. Brak jeszcze wyników z dwóch stanów, które będą rozstrzygające.

Do izby reprezentantów wybrano dotychczas 215 republikanów, 214 demokratów, jednego farmera i jednego przedstawiciela partji robotniczej. Brak jeszcze wyników z pięciu okręgów.

Tajemnicza podróż bankiera Harrisona do Europy

Nowy Jork. Gubernator Federal Reserve Banku w Nowym Jorku, Jerzy Harrison, odjechał do Europy. Jak słyhać Harrison zamierza odbyć konferencje z gubernatorami Banków Francuskiego i Angielskiego, oraz z prezydentem Banku Rzeszy w Niemczech.

Tego rodzaju rokowania — zaznacza Agencja Reutersa — musiałyby wzbudzić niezwykle zainteresowanie wobec ostatniej nieoficjalnej wizyty w Stanach Zjednoczonych byłego pre-

zydenta Banku Rzeszy Schachta, który wyraźnie zaznaczył, że Niemcy powinny zaprzestać spłaty odszkodowań, o ile inne kraje nie pomogą im do rozwinięcia handlu zagranicą.

Wczoraj jeszcze oficjalne koła w Waszyngtonie wyrażały powątpiewanie co do wiadomości o podróży Harrisona do Europy z planem, dotyczącym odroczenia spłat długów i oświadczały, że nic im nie wiadomo o planach Harrisona. (PAT.)

Parlament francuski o Niemcach.

Paryż. Na posiedzeniu Izby deputowanych Franklin Bouillon zgłosił interpelację co do stanowiska rządu wobec niemal jedynomyślnej kampanji Niemiec, zmierzającej do rewizji trak-

tatu wersalskiego, a mianowicie do zmiany granic sojuszniczek Francji, Polski i Belgji, militaryzacji Nadrenji i redukcji francuskich sił zbrojnych.

Beznadziejna walka.

Kto bacznie śledzi rozwój stosunków w Polsce w ostatnich czterech latach, a nie ocenia ich powierzchownie, ten musi zauważyć pewną zasadniczą cechę, mianowicie tę, że punktem środkowym wszelkich wydarzeń jest marszałek Piłsudski i jego wola. Potwierdzeniem tego niezaprzeczalnego faktu jest przebieg walki, jaką toczą z nim przywódcy stronnictw od przewrotu majowego. Ileż razy zapowiadali oni zniszczenie „sanacji”, zlikwidowanie systemu, panującego obecnie w Polsce! Używali wszelkich sposobów, byle tylko obalić marszałka Piłsudskiego, tak na trybunie sejmowej, jak w prasie, na zjazdach i manifestacjach. Tymczasem dzisiaj system nie tylko się nie zachwiał, marszałek Piłsudski nie tylko nie ustąpił przed wola przywódców sejmowych, ale zjedynował sobie coraz więcej zwolenników. Nie pomogły żadne wysiłki — system pozostał niewzruszony, a na jego szczycie Józef Piłsudski i jego niezłomna wola doprowadzenia narodu do celu w pracy nad potęgą państwa.

Zmagają się więc przez cały ten okres dwie siły — wola przywódców stronnictw i wola marszałka Piłsudskiego. Od samego początku było widocznem, po czyjej stronie była większa siła i to nie tylko fizyczna, ale i moralna. Z góry można było przewidzieć, że wola marszałka Piłsudskiego nie da złamać się opozycji i że wysiłki jej są tylko bezcelowem marrowaniem sił dla rzeczy, skazanej na niepowodzenie. Marszałek Piłsudski w gruncie rzeczy był zawsze panem położenia i dopuszczał ataki tylko do tego punktu, do którego chciał. Opozycja nie miała sił do przekroczenia tego punktu i musiała być posłuszną jego woli, bez względu na to, czy jej to dogadzało, czy nie.

Naród w zapasach tych nie brał właściwie udziału, lecz był tylko biernym ich widzem. Walkę prowadzili jedynie przywódcy partji. Mógł więc łatwo zaobserwować, że walka z marszałkiem Piłsudskim jest bezcelowa i nie może w żadnym wypadku doprowadzić do zwycięstwa takiego, jakie sobie przywódcy wyobrażali. Te sama sytuacja jest i teraz. Wola Piłsudskiego jest tak silna i tak zdecydowana, że nie ugnie się przed niczem. Chce on przy współdziałaniu przedstawicieli narodu usunąć te błędy ustroju, jakie hamują rozwój potęgi państwa. Nie pragnie on narodowi narzucać zmian, chociaż ma do tego dostateczną siłę fizyczną i mógłby to uczynić, nie pytając się nikogo o zdanie. On chce, by sam naród przez usta wybrańców współpracował nad podwalinami swej przyszłości, by miał świadomość, czego państwu potrzeba. Do tego potrzeba, by wybrańcami narodu byli ludzie, nie mający żadnych innych celów na oku, jak tylko dobro państwa i narodu. Partje dzisiejsze wytkazały, że tych właściwości w dostatecznym

